

AUTOMATA: OH!

Uj színekkel élénkülnek Budapest utcái. Rikítóan vörös, vakítóan fehér — néhol a két szín keverve — majd fűzőld csempékkel kirakott portálokat látunk; egészen modern világítási effektusokkal a helyiségekben. Egymásután nyílnak az automata büffek. A körúton nem messze egymástól négyet számoltam meg, de már épül és virít az ötödik is.

Egyikben még festik az asztalt, de az automataokban már csörögnek lefelé a huzások. Fiatal leány rezeget fényesít, az üzemhez tartozó benfentes. A helyiség tömve emberrel, alig lehet mozogni.

— Mindig ennyien vannak? — kérdelem tőle.

— Még új, így volt a másikban is, onnan már idejöttem.

A közönség körbejár és mindent gondosan megnéz. Két iskoláslány rövid terepszemle után megállapítja, hogy itt nincs elég sokféle torta.

A sokadalomban összetalálkoznak kisértőjűkkel. Az ifjú lovag legyint:

— Menjünk a másikba, itt leülni sincs hova.

Már mennék is kifelé.

Két inasgyerek lökdösődik. Tarkóra toll sapka az egyikén, a másik hónalja alá csapja, magyaráz valamit a melőgről. Ott szemlélődnek a pohártábor előtt.

— Ne sört.

Sorba olvassa a felírásokat, amíg a limonádénál bedob.

— Te, itt oranzsád van, ez jó.

A másik hirtelen befogja a limonádé nyílását.

— Te hólyag, ne csinálj szökőkutat, a dohányod már benne van úgyis.

A tónus itt elég változatos. A tálak tartalma kevésbé. Kerek porcellán korongon szendvicsek. Ovális személyeknyerő papírvékony szalámi. Másikon merev szárdínia, fejtől, lábtól pötyöggetett vajszerű csomócskakkal.

Egyik helyen ezt olvasom:

— Étvágszelet 20 f

Ezen szardiniavéget, két kerek uborkaszzeletet, egy pici kunkorodó sajttharttyát láttam, semmi mást nem tudtam rajta felfedezni és váltig törtem a fejemet, hogy miért éppen ez az étvágszelet? Ettől jön meg, vagy megy el az ember étvágya?

Hosszú sorban változatos kirakat, sokas, halas, tojásos zsemlyékkel. Itt is felfedezem a főhelyen az Étvágszeletet. Tempós öreg úr most kutatja zsebkecsével, mi lenne rajta élvezhető. Alig végzett vele, már ott látom egy széken ülve — mert itt ülőhelyek is vannak, — ölébe terített zsebkendőjével, amint virslit eszik, a tormát onnan csipegeti fel hozzá. Nagyon akkurátusan csinálja. Tétlen gusztlója is van, aki szemével kíséri minden mozdulatát.

Itt külön oldalon sorakoznak a cukrászsütemények. A krémesszeletnél kis fiú tanulmányozza a tálat. Körben elhelyezve a szeleteket, a gyerek mereven bámul és vár. Kifelé jövet még mindig ott találok.

— Tessék bedobni egy kermesre, — szólít meg, — olyan régen állókitt.

Gyermekkivánság. Boldogan. Már nyujtom is neki.

A gyerek nem fogadja el. Szempillantás alatt bedob ő is 20 fillért és mutatja.

— Erre vártam, tetszik látni, ezen magosabb a hab.

Nevetve siet az ajtóban várakozó nevelő felé.

Az után nagy csoportosulás van. Ujra automata büffé. Előtte az emberek egymás vállá feleit bámulnak a kirakat felé. Míg utat nyerek, eszembe jut hogy ősszel Berlinben mi is hogy tömörültünk egy kirakatszenzáció előtt. Ott üvegterályaiban halak úszkáltak, amíg ki nem merték őket „adagolásra”. Néhány pillanat és már ugyanabban a kirakatban a forró zsírból merleki ki tányérokra. Mélyen be lehetett látni a hosszú helyiségbe, ahol a fogyasztók voltak. Ugy bámulták az emberek ezt a gyorsaságot, mint néhány órával előbb a Voltaire-szobát Potsdamban.

Berlinben komoly étkezőhely az automata büffé. Siető emberek jönnek, hirtelen megebédelnek és már mások ülnek helyükre. Változatos ételek. Halak, burgonyás mayonnaise puddingok. Különféle tojásételek. Sokkal kedélyesebben ebédeltem egyszer egy ilyen automata büffében, mint az Unter den Linden Restaurantjában. Múltaságos hely, nem kell pincérre várni; nagyon elfoglalt embernek kitünő találmány.

Végre közelébe jutok az itthoni látványosságának.

Fehér kabátban virslit tölít egy hentes. Ott, szem előtt. Nem mutogatják ugyan a sivatgi malacot, konflislovat sem látni, de bámulója akad bőven.

Megindul tehát a verseny az új automata vállalkozók között. Hogy szükség lesz-e ennyi új vállalkozásra? Azt csak a jövő mutatja meg. Egy bizonyos, — hogy kevés jóindulattal — ami az eddigi beru-

OLOTONAL

ÉLŐ HANG

a csodálatos beszélőhangszer

Pathé-Olotonal III. 10 lemez fér bele 180.—
Pathé-Olotonal II. 10 lemez fér bele 250.—
Pathé-Olotonal I. 10 lemez fér bele 310.—

**Kizárólag nálunk kapható!
Mindenki megveheti kedvező részletre!**

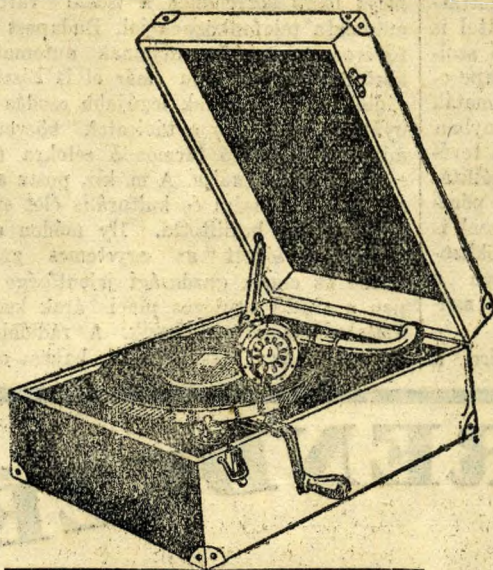
Királyi udvari szállítók

ÚJ LEMEZEKET

30 filléért kölcsönzünk, ha e héten saját márkájú beszélőgépet vásárol készpénzért!

Sternberg

Hangszer — gramofon — rádió — zongora
Budapest, VII., Rákóczi-út 60. (saját palota)

házásokhoz mérve nem jelentene túlnagy áldozatot — higiénikusabban rendezhetnék be. Legrokonzenvesebb újítás lenne, ha kis tányérek vagy papírtálcák kínálnák az egyszerű, de ízletes ennivalókat. Mert vannak jónéhányan, akik sok mindenről lemondtak már, de erre súlyt helyeznek.

Néhány módosítással az automata büffé kedvező ebédlőhelye lehetne a siető dolgo-

zónknak, akik nem áldozhatnak az ebédjükre sem pénzből, sem időből sokat.

Az ajtóban egy ember áll, minden cél nélkül. Csak áll és néz. Ugy látszik, hogy elfoglaltságának hiánya miatt nem áldozhat még egy automata ebédre sem.

Sóhajra nem kapcsol a szerkezet. Automata. Oh!

E.

A Magyar Dalosszövetség munkája

Négyszázharminc dalos egyesület küzd már a magyar dal jövőjéért.

A nagyszabású hangversenyek és az azokon elért maradandó értékű sikerek, melyeket az utóbbi időkben az Országos Magyar Dalosszövetség kötelékébe tartozó magyar dalos egyesületeink külföldön elérték, nemesak a hazai hivatalos körök, hanem az egész magyar társadalom figyelmét és érdeklődését teljes mértékben a magyar dalosság felé fordították. Nem lesz érdekellen, ha a ma már európai színvonalon álló magyar dalosszövetség, mely minden támogatást megérdemel, közelebből is foglalkozni fogunk. Ismertetni fogjuk a hosszú évtizedek becsületes munkásságát, a biztató jelen reményteljes kialakulását és mindazokat a reform-törekvéseket, melyeket az Országos Magyar Dalosszövetség munkaprogramjába vett, hogy a magyar dalosság nagyszerű jövője előtt megnyithassa az utakat, melyeknek végén a magyar dalostársadalom egységéből a magyar dal diadalmos melódiai lenyűgöző erővel fognak szállani mindenek felett.

A magyar dalosság és elismert nagytekinetélyű szerve: az Országos Magyar Dalosszövetség, melynek súlya és hatalmas átfogó ereje van, 63 éves multra tekint vissza. A hat évtizeden át folytatott munkásságban, melyet a dalkultúra megteremtése és fejlesztése, valamint a magyar hazafias érzés, a nemzeti öntudat ápolása érdekében végzett, tevékeny részt vett a magyar zenei világ számottevő tényezőjén kívül kezdetben alig egynehány, majd fokozatosan több és több, 1925. évben körülbelül 150, ma pedig már pontosan 430 tagegyesület. A magyar társadalom kezdetben csupán egyes lelkes emberek magánzörakozásának tekintette a dalosszövetséget és meglehetősen könnyen szemlélte a magyar dalosgárda minden megmozdulását és erőfeszítését. Az első évtizedekben a magyar károrodalom is csak szűken termelte gyümölcseit. Hazai egyesületeink műsorán inkább a külföldi, legtöbbször német énekműírók termékei szerepeltek.

A törvényszerűleg bekövetkezett fejlődés nemesak a művészi színvonal folytonos emelkedésére volt jótékony hatással, hanem átalakította a magyar dalostársadalom belső összetételét is. A magyar dalban meglévő testvériesülő erő az egyszerű iparos, kereskedő, munkás és kistisztviselő mellé odaállította a törvényszéki elnököket, az államtitkárt, az alispánt, a polgármestert, a vezérigazgatót, a magasrangú katonát, a földbirtokost, stb. Együtt énekelnek mind, olyan lelki harmóniában, amely a külső érintkezésben jut kifejezésre. A magyar dal belső és tematikus értéke egyre jobban nő, a károrodalom fáján szebbnél szebb hajtások rügyeznek, a magyar dalosság súlyban és tekintélyben mindjobban gyarapszik és a szűk gyermekcipőket levetve, nemzet és országos ügyé magosodik. Ez a ma-

seben tevékeny részt vesz Jeszenszky Sándor dr. kultuszminiszeri tanácsos, központi zenei előadó is.

A mintaszerű ügykezeléssel fáradhatatlanul munkálkodó Országos Magyar Dalosszövetség igen szoros kapcsolatokat létesített a külfölddel, közelebből Svájjal, Németországgal, Hollandiával, Ausztriával, Olaszországgal, Észtországgal, Finnországgal s az elszakított területek dalostársadalmával. A külföldi kapcsolatok ápolásán kívül nagy feladatok megoldása előtt áll az Országos Magyar Dalosszövetség. A magyar dalosszövetség a legutóbbi évek folyamán tapasztalt nagyarányú fejlődése szükségszerűen megköveteli, hogy a vidékre terelődjék át a magyar dalosság súlypontja. A decentralizációval kapcsolatosan most épülnek ki az új daloskerületek, melyeknek székhelyei, számszerint 14, olyan zenei empériumokban vannak, ahol a karnagy, és dalosképzés művészi szempontból a legkönnyebben megoldható. A kerületek egységes elvek szerint megalkotott ügyrendek alapján fejtik ki működésüket a Szövetség irányítása mellett.

Az Országos Magyar Dalosszövetség becsületes igyekezetétől és az eléggé nem dicserhető okos ökonomiájától áthatott reformtörekvései megvalósításában élénk részt vesz a magyar dalostársadalom kitünően szerkesztett szaklapja, a „Magyar Dal”, amely ez évben lépett XXXV. évfolyamába és a minden egyes számában megjelenő értékes szakkikékekkel, eleven és vonzó tudósításokkal irányítja a magyar dalostársadalmat, melynek egyben a legerősebb összetartó kapcsa. Amint látjuk, egyetlen és nyílegyenes út vezet a magasba, ahonnan a diadalmos erővel szerte szálló magyar dal betöltheti a nemzet millióinak szívét és biztosíthatja magának továbbra is a zavartalan fejlődést, ha a magyar dalostársadalom az Országos Magyar Dalosszövetség által most kiépített úton fog haladni. Adja Isten, hogy a magyar dalostársadalom egységében tükröződjék vissza az egész nemzet arculata, amely felhőtlen homlokokkal tekint a magyar feltámadás sugárzó napjára.

PÜNKÖSDRE

gyéresi SZÁSZ

PRIMA SONKA

elismerten a legjobb, finomzamatú különlegesség

BUDAPEST, VIII., JÓZSEF-KÖRUT 65. SZ.
BEJÁRAT: CSEPREGHY-UTCA 1.
TELEFON: JÓZSEF 455-88

ELADÁS NAGYBAN ÉS KICSINYBEN